

[Steen.]

særdeles vel forstaaer baade Samarbejdets Nødvendighed og Forhandlingens Kunst, og hvis Resultatet skulde gøres op, er Sandheden ogsaa den, at den Politiker, der siger til sit Parti: Rør ikke ved noget, blandt er ikke i noget, gaa ikke i Samarbejde med dem, paa alle de Omraader, hvor det ærede Medlems egne Interesser ligger, netop har søgt Samarbejde og gennem Forhandlingens Kunst paa Samarbejdets Grund skaffet det Parti, han tilhører, og som han i visse Situationer har repræsenteret, Resultater, som baade det ærede Medlem og det Parti, paa hvis Vegne det ærede Medlem handlede, har Grund til at være særdeles veltilfredse med.

Det var derfor et daarligt Raad, det ærede Medlem gav, men der er den Trøst, at det Raad heller ikke bliver fulgt. Det tør jeg roligt slutte mig til, ikke mindst efter at have hørt Det konservative Folkepartis Formand og Ordfører her i Dag.

Med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet synes efterhaanden mange Vanskeligheder at være overvundet, men naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu staar paa denne Talerstol i Dag og siger til Regeringspartierne: Hvad er det i Forfatningsspørgsmaalet, I venter efter? — han mener vel „hidtil har ventet efter“; hvor længe vi fremefter venter, ved han ikke noget om —, saa vil jeg gerne sige, at vi har bl. a. ventet paa, at det ærede Medlem og hans Parti skulde faa en lille Smule Klarhed over den Stilling, de vilde tage, saa vi vidste, hvad vi i dette Forhold kunde regne med, og jeg synes, Tiden er brugt godt; der er sket en lykkelig fremadskridende Udvikling i Retning af det rigtige Standpunkt i Forfatningssagen, som oprindeligt blev hævdet af en Kreds af Medlemmer inden for dette Parti, frem til den Stilling, der i Dag er dette Partis; og den Tid, der for det ærede Parti i den Forbindelse var nødvendig, har vi i Sagens Interesse givet dem. Det er urigtigt at bebrejde os det.

Og saa har jeg bemærket mig en anden Ting, som styrker mig i den Opfattelse, at Tiden er brugt godt, og at det paa det Omraade gaar, som det skal. Det er en Artikel i Novemberhæftet for 1937 af „Gads danske Magasin“, skrevet af Redaktør Anders Vigen. Han har givet denne Artikel Titelen: „Grundlovsændringen som konservativt Problem“. Jeg anbefaler meget det høje Tings ærede Medlemmer at læse denne Artikel, for det er virkelig en god Artikel.

Redaktør Anders Vigen siger i denne Artikel een Gang for alle Farvel og Tak til Landstinget af 1915. Af det har ingen af

de Interesser, han føler sig kaldet til at varetage, noget at vente i Fremtiden. Han forundrer sig lidt over, at Venstre ikke har forstaaet det, men det er, fordi hans Kendskab til Venstre ikke er saa indgaaende. Og dernæst siger han: Skulde Regeringspartierne ønske, at man som Afløsning af det nuværende Landsting skulde have en Slags Aftægtsstue, saa dem om det, men for de Konservative har det ingen Tiltrækning, der er ikke rejst Krav om noget saadant. Saa faar vi ikke Vanskeligheder paa det Omraade! Og endelig med Hensyn til Valgretsaldern siger den konservative Skribent, at dette at gaa ned til en Valgretsaldern inden for de Grænser, Regeringspartierne har antydnet, kan ikke være nogen Hindring for Det konservative Folkeparti; personlig synes han, at 23 Aar kunde være passende, men om det er 23 eller 21, bør en Tilslutning fra konservativ Side ikke strande paa.

Ærede Medlemmer vil forstaa, at det maa have glædet mig oprigtigt at læse en saadan Artikel. Den letter mig jo for mange af de Bekymringer i Forbindelse med dette Spørgsmaal, som jeg i den første Tale, jeg holdt under Finanslovens Behandling, gav Udtryk for. Der er efter dette for mig ingen Tvivl tilbage om, at vi naar nok til Vejs Ende med Hensyn til dette Spørgsmaal og frem til et godt Resultat, som vi til sin Tid kan samle, ikke alene den nødvendige, men derudover en ønskelig Tilslutning om.

Ogsaa en Række af Venstrepartiets Talere har beskæftiget sig med mine Udtalelser, men jeg maa beklage, at det synes, som om kun en enkelt har forstaaet, hvad de i det hele taget drejede sig om, og det var det ærede Medlem Hr. Simonsen. Derfor afviste det ærede Medlem Hr. Simonsen heller ikke principielt det, jeg havde givet Udtryk for Ønsket om. Han tog forskellige Forbehold med Hensyn til den Sammenligning, jeg havde draget mellem Arbejdet, som det former sig her, og den Stilling, der er i Befolkningen, Forbehold, som jeg er ganske klar over man med Rette kan tage; og at det ærede Medlem saa mente, vi ikke var de rigtige til at tale om saadan noget o. s. v., ja, det hører jo med, det ser jeg stort paa; men Udtalelsen i sin Helhed var Udtryk for, at der dog var een, der havde forstaaet, hvad Talen fra min Side drejede sig om.

De øvrige ærede Medlemmer af Partiet, som har beskæftiget sig med de Udtalelser, jeg har fremsat, beder jeg undskyldte, at det ikke kan have nogen Interesse for mig at diskutere med dem paa det Niveau, hvor de gennem deres Udtalelser har trukket hele